Vlaams Parlement

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 459
van **SOFIE JOOSEN**
datum: 8 januari 2021

---

aan **ZUHAL DEMIR**
VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Bevers - Herplaatsing

Het soortbeschermingsprogramma (SBP) dat in 2015 voor de bever werd opgemaakt, lijkt voorlopig een succes. Op steeds meer plekken in Vlaanderen vinden deze vernuftige knagers een nieuwe thuis. De bever heeft een grote ecologische meerwaarde, maar als actieve 'landschapsarchitect' kan zelfs een kleine beverkolonie enorme impact hebben op haar omgeving: o.a. omleiden van waterlopen, het plots ontstaan van moerasgebieden en opdrogen/vernatten van omliggende terreinen. Zeker voor landbouwers kan dit voor problemen zorgen.

Het SBP voor bevers voorziet daarom in een - zij het zeer uitzonderlijke - mogelijkheid om bevers te herplaatsen indien hun aanwezigheid incompatibel is met de hoofdfunctie van het verblijfsgebied.

1. Werden er sinds de invoering van het SBP voor bevers effectief bevers gevangen en herplaatst? Zo ja, graag een overzicht van aantallen en van de vang- en herplaatsingslocaties.
2. Over hoeveel herplaatsingsgebieden beschikt Vlaanderen momenteel indien een dergelijke verplaatsingsnoodzaak zich op korte termijn zou manifesteren?

ZUHAL DEMIR
VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

ANTWOORD
op vraag nr.459 van 8 januari 2021
van **SOFIE JOOSEN**

---

1. Het vangen en verplaatsen van bevers werd inderdaad toegepast in 2013-2014 maar werd de afgelopen jaren niet meer toegepast omwille van diverse redenen:
    a. Het vangen is zeer arbeidsintensief. Een volledige familie dient gevangen en verplaatst te worden. Op voorhand is nooit exact gekend uit hoeveel dieren de familie bestaat. Afhankelijk van de locatie kan het lang duren voor de eerste succesvolle vangst. Wanneer de kooien openstaan, is een controle van 2 maal daags nodig.
    b. Het verplaatsen is niet altijd succesvol. De dieren vinden op korte termijn en over lange afstand de weg terug naar hun territorium wanneer binnen hetzelfde bekken wordt herplaatst.
    c. Wegvangen is een tijdelijke en geen structurele oplossing. Het vrijgekomen territorium wordt doorgaans snel terug ingenomen.
    d. Wanneer dieren verplaatst worden naar een gebied waar reeds bevers voorkomen, is er kans op sterfte door territoriumgevechten.
    e. Wanneer dieren verplaatst worden naar gebieden waar nog geen bevers voorkomen, verhoogt dit kans op schadeclaims door omwonenden tegenover de overheid. De dieren zijn er immers niet vanzelf geraakt.
    f. Niet alle waterbeheerders staan open voor een verplaatsing naar een waterlooptraject onder hun beheer omwille van de extra werklast die hiermee gepaard gaat.
    g. De bever is -behalve in West-Vlaanderen- reeds goed vertegenwoordigd. Er zijn nog geschikte vrije territoria maar deze zullen de komende jaren ongetwijfeld spontaan gekoloniseerd worden.

    Ten gevolge van hogervermelde redenen en ervaringen werd het vangen en verplaatsen tot nu maar in 1 geval toegepast. Het betrof een beverburcht in een kritische waterkerende dijk van de Zuid-Willemsvaart. Het gemerkte dier werd diverse malen gevangen en verplaatst binnen het Maasbekken maar vond steeds de weg terug. Uiteindelijk werd het dier verplaatst naar de Hulpe in Scherpenheuvel (Scheldebekken). Dit is destijds ook in de krant verschenen.

    Daarnaast was er ook een wetenschappelijk project van de Vlaamse Waterweg in samenwerking met het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek waarbij bevers op de Dijle werden gevangen en gezenderd. De dieren werden steeds terug vrijgelaten op de plaats van vangst. Het ging dus niet om een herplaatsing.

2. Omdat er sinds 2015 niet meer gevangen en verplaatst wordt omwille van hogervermelde redenen, bestaat er momenteel geen officiële lijst van herplaatsingsgebieden. Indien een verplaatsing op korte termijn nodig is, wordt gekeken naar aaneengesloten natuurgebieden waar momenteel weinig of geen territoria gevestigd zijn, zoals bijvoorbeeld delen van de Grote Nete. Het heeft immers weinig zin om te verplaatsen naar een gebied waar je op voorhand al weet dat er vrij snel conflicten zullen ontstaan met andere landgebruikers.